

ÂN TƯ THUỘC LINH NHÌN TỪ THI. 127:1-2

“Vị bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh hiển quyền phép đời đời vô cùng. Amen”
(1Phi. 4:11)

Để có thể biết ân tứ thuộc linh là gì, ân tứ thuộc linh từ đâu đến, và ân tứ thuộc linh để làm gì chúng ta cần phải tra xét Lời Kinh Thánh là lời có thẩm quyền để có một sự giải đáp đủ thẩm quyền cho các câu hỏi ấy. Thi. 127:1-2 có thể đem lại cho chúng ta một tầm nhìn hợp Kinh Thánh trên vấn đề ân tứ thuộc linh...

“¹Nếu Đức Giêhôva không cất nhà, thì những thợ xây cất làm uổng công. _Nhược bằng Đức Giêhôva không coi giữ thành, thì người canh thức canh lường công. _²Uổng công thay cho các người thức dậy sớm, đi ngủ trễ, _Và ăn bánh lao khổ; _Chúa cũng ban giấc ngủ cho kẻ Ngài yêu mến bằng vậy” (Thi. 127:1-2)

Trong Thi. 127:1, chữ “cất” trong Tiếng Hêborơ là בנה [banah] có nghĩa là xây dựng, tức là có ý nói đến sự thiết lập. Thiết lập tức là làm cho vững mạnh, ổn định. Trên phương diện thuộc linh, tinh thần “thiết lập” mang ý nghĩ “định liệu”, “sắp đặt”. Trong Đức Chúa Trời, một đời sống được thiết lập là một đời sống được Ngài tán phong và bổ nhiệm: Ngài định hình cho mỗi người để rồi Ngài định hướng họ trong những cương vị nhất định trong Hội Thánh của Ngài. Đức Chúa Trời định hình chúng ta để chúng ta được định hướng cho Ngài; và, trong khi chúng ta được định hướng trong Hội Thánh, chúng ta được định hình để trở nên giống Ngài nhiều hơn.

Chúng ta không thể làm được gì ngoài Chúa! Chúng ta phải để Đức Chúa Trời thiết lập chúng ta giữa vòng Hội Thánh, và chính trong đời sống cá nhân của mình. Sự gây dựng mà mỗi người chúng ta có được chỉ có được nhờ bàn tay của Đức Chúa Trời mà thôi. Đức Chúa Trời ở trong mỗi cá nhân chúng ta, Ngài vận hành thông qua chúng ta qua những ân tứ thuộc linh mà chính Ngài ban cho chúng ta để các ân tứ ấy được sử dụng để gây dựng Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, trong đó có mỗi một người chúng ta!

“⁴Chỉ có một Thân Thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trồng cấy mà thôi; ⁵chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép Báp-têm; ⁶chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. ⁷Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đáng Christ. ⁸Vậy nên có chép rằng: _Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, _Và ban các ơn cho loài người” (Êph. 4:4-8)

Lời Kinh Thánh cho biết chúng ta có những gì? Chúng ta có: (1) Một Thân Thể là Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ; (2) Một Đức Thánh Linh; (3) Một sự trồng cấy (sự cứu rỗi); (4) Một Chúa (Đức Chúa Jêsus Christ); (5) Một đức tin (không phải một hệ phái); (6) Một phép Báp-têm; (7) Một Cha chung (Đức Chúa Trời), Ngài ở trên chúng ta, giữa vòng chúng ta, và trong mỗi người chúng ta!

Tất cả mọi tín hữu trong Đức Chúa Jêsus đều cùng thuộc về một Thân Thể, được liên hiệp lại dưới duy nhất một Đầu là Đức Chúa Jêsus. Mỗi tín hữu đều được Đức Chúa Trời ban cho những năng lực nhất định để góp phần làm vững mạnh (gây dựng) cả Thân Thể (Hội Thánh). Khả năng để sử dụng trong Hội Thánh của mỗi người có thể nhiều hay ít nhưng tất cả đều là phần Đức Chúa Trời ban cho mỗi người để góp phần gây dựng cho Dân Ngài:

“Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy được sự ích chung” (1Cô. 12:7)

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1Phi. 4:10)

Có hai chân lý Kinh Thánh phải được ghi nhận ở đây. Thứ nhất, tất cả mọi người chúng ta đều đã được sự ban cho Đức Thánh Linh. Thứ hai, sự biểu lộ (bày tỏ, thể hiện) của những gì được Đức Thánh Linh ban cho chúng ta là nhằm làm ích cho tất cả chúng ta. Đức Thánh Linh bày tỏ chính Ngài giữa vòng chúng ta là để gây dựng cho Thân Thể của Đức Chúa Jêsus, tức Hội Thánh. Như vậy, ân tứ thuộc linh không phải là bởi chúng ta làm ra, mà là Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta.

Sứ Đồ Phaolô cho chúng ta biết rằng tương tự với việc thân thể chúng ta có nhiều chi thể với những chức năng khác nhau; Hội Thánh cũng có nhiều chi thể khác nhau với các chức năng khác nhau:

“⁴Vả, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, ⁵thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một Thân trong Đấng Christ, và hết thảy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau” (Rô. 12:4-5)

Trong Thân Thể của Đấng Christ là Hội Thánh, không phải ai nấy đều có cùng một chức năng như nhau. Sứ Đồ Phaolô tiếp tục bày tỏ cho chúng ta biết rằng chúng ta, nhờ là chi thể của cùng chung một Thân Thể, đều có chung một Thánh Linh; và mỗi một chúng ta phải biết nương dựa nhau như thể chính mình vì chúng ta cần có sự hoạt động chung như một tổng thể thống nhất. Mỗi người chúng ta đều cần lẫn nhau:

“¹²Vả, như thân là một, mà có nhiều chi thể, và như các chi thể của thân dầu có nhiều, cũng chỉ hiệp thành một thân mà thôi, Đấng Christ khác nào như vậy. ¹³Vì chưng chúng ta hoặc người Giuđa, hoặc người Gôréc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép Báp-têm chung một Thánh Linh để hiệp làm một Thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa. ¹⁴Thân cũng chẳng phải có một chi thể, bèn là nhiều chi thể. ¹⁵Nếu chân rằng: Vì ta chẳng phải là tay, nên ta không thuộc về thân, thì chẳng phải bởi đó chân không có phần trong thân. ¹⁶Và nếu tai rằng: Vì ta chẳng phải là mắt, nên ta không thuộc về thân, thì tai chẳng phải bởi đó không có phần trong thân. ¹⁷Ví bằng cả thân đều là mắt, thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự ngửi ở đâu? ¹⁸Nhưng bây giờ, Đức Chúa Trời đã sắp đặt các chi thể của thân chúng ta, ban cho mỗi một chi thể cái địa vị theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ định” (1Cô. 12:12-18)

Ân tứ thuộc linh được ban cho chúng ta “theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ định”: Chính Đức Chúa Trời là Đấng quyết định ban cho ai những ân tứ nào tùy theo sự định liệu của Ngài. Đức Chúa Trời biết ai là người hiệu quả nhất ở những ân tứ nào. Đáng biết chúng ta rõ nhất là Đức Chúa Trời, Ngài ban ân tứ thuộc linh cho mỗi người theo sự đẹp ý của Ngài.

Hội Thánh là Thân Thể của Đấng Christ được Đức Chúa Trời ban cho thông qua Đức Thánh Linh các phận sự hay chức năng khác nhau. Các thành viên trong Hội Thánh có thể có những ân tứ thuộc linh nào?

Kinh Thánh không xác định rõ số lượng các ân tứ thuộc linh. Có lẽ chúng ta cũng không nên hạn chế năng lực của Đức Chúa Trời bằng cách hạn định số lượng các ân tứ thuộc linh. Chúng ta có thể nhận thấy rằng có những ân tứ mà người ta quá đỗi quen thuộc đến độ không còn nhận ra được rằng đó là ân tứ được Đức Chúa Trời ban cho. Những ân tứ như thế cứ vận hành trong đời sống các cá nhân một cách tự nhiên, bình thường mà vẫn có tác dụng gây dựng được Hội Thánh.

Thật ra, Kinh Thánh có kể đến một số ân tứ thuộc linh:

“³Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người. ⁴Vả, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, ⁵thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một Thân trong Đấng Christ, và hết thấy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau. ⁶Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta, ai được ban cho nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin; ⁷ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ; ⁸ai gánh việc khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai bố thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bố thí; ai cai trị, hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót, hãy lấy lòng vui mà làm” (Rô. 12:3-8)

Các ân tứ thuộc linh được nêu lên ở đây là : (1) Nói tiên tri Gr. προφητεία [propheteia], (2) Làm chức vụ Gr. διακονία [diakonia], (3) Dạy dỗ διδάσκω [didasko], (4) Khuyên bảo Gr. παρακαλέω [parakaleo], (5) Bố thí μεταδίδωμι [metadidomi], (6) Cai trị Gr. προϊστημι [proistemi], (7) Làm sự thương xót ἐλεέω [eleeo]. Chúng ta còn tìm thấy các ân tứ thuộc linh khác như: (8) Nói lời khôn ngoan Gr. σοφία [sophia], (9) Nói lời tri thức Gr. γνῶσις [gnosis], (10) Đức tin Gr. πίστις [pistis], (11) Chữa tật bệnh Gr. ἰαμα [iama], (12) Làm phép lạ Gr. δύναμις [dunamis], (13) Phân biệt các thần Gr. διάκρισις [diakrisis], (14) Nói nhiều thứ tiếng khác nhau Gr. γένος γλωσσοῦ [genos glossa], (15) Thông giải Gr. ἐρμηνεία γλωσσοῦ [hermeneia glossa]. Lời Kinh Thánh phán:

“⁸Vả, người này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. ⁹Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; ¹⁰người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. ¹¹Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người” (1Cô. 12:8-11)

Trong 1Cô. 12:28, chúng ta tìm thấy một số các ân tứ thuộc linh khác: (16) Sứ Đồ Gr. ἀπόστολος [apostolos], (17) Cứu giúp Gr. ἀντίληψις [antilepsis], (18) Cai quản Gr. κυβέρνησις [kubernesis]. Êph. 4:11 kể thêm các ân tứ thuộc linh (19) Thầy giảng Tin Lành Gr. εὐαγγελιστής euaggelistes, (20) Mục Sư Gr. ποιμήν [poimen]. Ngoài ra, 1Phi. 4:11 còn đề cập đến ân tứ thuộc linh (21) Giảng luận Gr. λολέω [laleo] nữa:

“Đức Chúa Trời đã lập trong Hội Thánh, thứ nhất là Sứ Đồ, thứ nhì là Đấng Tiên Tri, thứ ba là Thầy Giảng Tin Lành, kể đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bệnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng” (1Cô. 12:28)

“Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư” (Êph. 4:11)

“Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm

chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh hiển quyền phép đời đời vô cùng. Amen” (1Phi. 4:11)

Chúng ta có thể chọn lựa và cầu xin cho được loại ân tứ nào mà chúng ta muốn không? Theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh, chắc chắn là không:

“Mọi điều đó là công việc của đồng một Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người” (1Cô. 12:11)

Sự ban cho ân tứ thuộc linh là công việc của duy nhất Đức Chúa Trời, Chúng ta không thể nhờ mong muốn mà được. Khả năng khôn ngoan của chúng ta, tính chất hữu lý mà chúng ta nhận thức,... tất cả đều vô nghĩa trước sự toàn tri và quyền tối thượng của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ban cho mỗi người một hoặc nhiều ân tứ thuộc linh theo kế hoạch hoàn hảo của Ngài để gây dựng Hội Thánh. Do đó, theo cách nhìn nhận của Đức Chúa Trời, không có ân tứ thuộc linh nào là kém cỏi cả. Tất cả các ân tứ thuộc linh đều phải được xem là quý trọng như nhau:

“²¹Mắt không được nói với bàn tay rằng: Ta chẳng cần đến mày; đầu cũng chẳng được nói với chân rằng: Ta chẳng cần đến mày. ²²Trái lại, các chi thể của thân xem ra rất yếu đuối lại là cần dùng. ²³Chi thể nào trong Thân chúng ta nghĩ là hèn hạ hơn, thì chúng ta tôn trọng hơn; chi thể nào chẳng đẹp, thì chúng ta lại trau giồi hơn, ²⁴còn như cái nào đã đẹp rồi, thì không cần trau giồi. Nhưng Đức Chúa Trời đã sắp đặt thân người, để chi thể nào thiếu thốn thì được quý trọng hơn, ²⁵hầu cho trong Thân không có sự phân rẽ, mà các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau. ²⁶Lại, trong các chi thể, khi có một cái nào chịu đau đớn, thì các cái khác đều cùng chịu; và khi một cái nào được tôn trọng, thì các cái khác đều cùng vui mừng” (1Cô. 12:21-26)

Các ân tứ thuộc linh của chúng ta có thể được gia tăng lên trong đời sống của chúng ta, hoặc liệu chúng ta có thể làm cho các ân tứ ấy mỗi lúc càng phong phú hơn không? Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Jêsus ủy thác cho chúng ta các ân tứ thuộc linh của Ngài như một sự đầu tư ở chúng ta các tài sản của Ngài. Chúng ta sẽ được hưởng lợi của sự đầu tư ấy tùy theo mức độ vâng lời của chúng ta đối với Ngài: Ngài muốn chúng ta biết đem làm lợi các ân tứ đã nhận được...

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1Phi. 4:10)

“¹⁴Vả, nước thiên đàng sẽ giống như một người kia, khi đi đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của cải mình. ¹⁵Chủ đó cho người này năm talâng, người kia hai, người khác một, tùy theo tài mỗi người; đoạn, chủ lên đường. ¹⁶Tức thì, người đã nhận năm talâng đi làm lợi ra, và được năm talâng khác. ¹⁷Người đã nhận hai talâng cũng vậy, làm lợi ra được hai talâng nữa. ¹⁸Song người chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu tiền của chủ. ¹⁹Cách lâu ngày, chủ của những đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. ²⁰Người đã nhận năm talâng bèn đến, đem năm talâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi năm talâng; đây này, tôi làm lợi ra được năm talâng nữa. ²¹Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa ngươi. ²²Người đã nhận hai talâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi hai talâng; đây này, tôi đã làm lợi ra được hai talâng nữa. ²³Chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa ngươi. ²⁴Người chỉ nhận một talâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo, lượm lặt trong chỗ mình không rải ra; ²⁵nên

tôi sợ mà đi giấu talăng của chúa ở dưới đất; đây này, vật của chúa xin trả cho chúa. ²⁶Song chủ đáp rằng: Hỡi đây tớ dử và biếng nhác kia, người biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và lượm lật trong chỗ ta không rải ra; ²⁷vậy thì người phải đưa bạc của ta lại cho người buôn bạc, rồi khi ta trở về, sẽ lấy vốn và lời. ²⁸Vậy, các người hãy lấy talăng của người này mà cho kẻ có mườì talăng. ²⁹Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cất luôn điều họ đã có nữa. ³⁰Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra ngoài là chỗ tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng” (Ma. 25:14-30)

Như vậy, chúng ta phải biết vận dụng các ân tứ thuộc linh mà chúng ta nhận được theo một phương hướng phát triển nhất, sinh lợi nhất để hoàn thành chương trình đầu tư của Đức Chúa Jêsus trên đời sống của chúng ta. Đức Chúa Jêsus đã đầu tư vào đời sống của chúng ta để phát triển: Phát triển chính đời sống của chúng ta và phát triển nhiều đời sống khác trong Hội Thánh. Nếu chúng ta không biết mình đã được trao ban những ân tứ thuộc linh nào, chúng ta sẽ không thể nào hoàn thành nhiệm vụ ấy được. Nhưng một khi chúng ta đã khám phá được những ân tứ thuộc linh mà mình có, chúng ta phải hết lòng phát triển những gì Chúa đã ban, đừng để bị kẻ là “Đầy tớ dử và biếng nhác”. Bất kể ân tứ thuộc linh mà chúng ta đã được trao ban là gì, chúng ta đều phải thực hành để phát triển ra:

“⁶Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta, ai được ban cho nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin; ⁷ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ; ⁸ai gánh việc khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai bố thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bố thí; ai cai trị, hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót, hãy lấy lòng vui mà làm” (Rô. 12:6-8)

Kinh Thánh bày tỏ cho chúng ta thấy được rằng mọi ân tứ thuộc linh đều bởi Đức Chúa Trời mà có để mọi tín hữu đều có thể góp phần gây dựng gia đình chung của mình là Hội Thánh; do đó, ai cũng có được ít nhất là một ân tứ thuộc linh. Ân tứ thuộc linh vốn đa dạng và phong phú, không hề có việc tất cả mọi người đều có cùng một ân tứ thuộc linh giống nhau được. Đòi hỏi người khác phải có cùng loại ân tứ thuộc linh giống như mình, hoặc nhất định phải có loại ân tứ thuộc linh theo ý riêng của mình đều là những sự mong muốn không hợp Kinh Thánh, vì chính Đức Chúa Trời mới là Đấng duy nhất qui định ai được ban cho ân tứ gì trong thời điểm nào. Ân tứ thuộc linh được ban cho mọi tín hữu để ai nấy đều được dự phần trong việc gây dựng Hội Thánh, như vậy cũng không có việc một ân tứ thuộc linh nào đó được dùng làm dấu hiệu để biểu thị sự cứu rỗi, sự nên thánh, hay tình trạng thuộc linh của Cơ Đốc Nhân. Sau cùng, chỉ thực hành ân tứ thuộc linh cho mục đích gây dựng Hội Thánh mới làm đẹp ý Đức Chúa Trời được, vì ân tứ thuộc linh sẽ không hữu ích khi thiếu tình yêu thương (Sv. 1Cô. 13).

(Rev. Đoàn Nhật Tân, PhD)

Rev. DOAN NHAT TAN PhD.
(Pastoral Ministry)
(84) 091 858 2332
“To Serve Those Who Serve The Church In Vietnam”

